

virkeligt har mønstret 10 000 Stemmer ved Valgene, se herom § 42, a.

Betingelse for at faa Tillægsmandat er det, at Partiet enten har faaet et Kredsmandat eller i et af 9 Omraader har opnaaet $\frac{2}{3}$ af dette Gennemsnit. Der stilles altsaa et vist Krav til et samlet Stemmetal, men man udelukker dog ikke Minoriteter, der raader over et nogenlunde stort og lokalt ret koncentreret Stemmetal, medens stærkt og over hele Landet splittede Minoriteter ikke kan faa Tillægsmandat.

Den Omstændighed, at Tillægsmandaternes Antal kommer til at svinge imellem 0 og 71, nødvendiggør, at det forud maa beregnes, hvormange Tillægsmandater hvert af de 9 Omraader skal have, alt efter det Antal Tillægsmandater der bliver Brug for. Det vil sige, at det ved Beregning skal udfindes, hvilket Omraade der skal have Tillægsmandat, hvis der bliver Brug for 1 Tillægsmandat, hvilket Omraade der skal have Tillægsmandat, hvis der bliver Brug for 2 Tillægsmandater o. s. v. op til 71 Tillægsmandater. Denne Beregning sker i Følge Forslagets § 17 i Forhold til Indbyggertal, Vælgertal og Befolkningstæthed i hvert Omraade, idet man tillægger disse Forhold samme Vægt som ved Kredsinddelingen i de 80 Valgkredse; derved vil Forholdet imellem Omraadernes Repræsentation ikke blive forrykket af de Tillægsmandater, der bliver Anvendelse for. Ved denne Beregning er Laguës Metode tænkt anvendt, fordi denne Metode giver praktisk talt samme Fordeling som Største Brøks Metode, der hidtil har været anvendt ved denne Art Fordelinger, men samtidigt medfører en fast Numerering af Tillægsmandaterne, hvilket ikke opnaas ved Største Brøks Metode. I Tabel 2 er for Folketællingen 1921 beregnet, hvorledes Tillægsmandaterne vil fordele sig paa de 9 Omraader.

Den saaledes foretagne Beregning af Omraadernes Følgeorden til Tillægsmandater lægges til Grund, naar Tillægsmandaterne efter Valget er fordelte paa den foran beskrevne Maade, idet Partiernes Tillægsmandater da skal føres ud paa Omraaderne saaledes, at hvert Omraade faar det Antal Mandater, som det har Krav paa. Denne Fordeling af Partiernes Tillægsmandater ud paa Omraaderne foreslaas foretaget efter samme Regel som i 1920-Valgloven, nemlig ved Benyttelse af Laguës Fordelingsregel anvendt paa Partiernes Stemmetal i Omraaderne, se nærmere Forslagets § 43 a.

Foruden de Tillægsmandater, som bliver nødvendige for at opnaa den partimæssige Forholdsmæssighed ved Valget, er det foreslaaet *yderligere* at stille *Tillægsmandater* til Raadighed for at opnaa, at de forskellige Partier faar den Repræsentation, som de ogsaa lokalt set har Krav paa. Den Fordel med Hensyn til Repræsentation i alle Landets enkelte Dele, som Valgloven af 1920 giver Partiernes gennem Forholdstalsvalg i Amtskredse, søges saaledes bevaret ved, at Partier, der ikke ved Kredsvalgene eller ved de almindelige Tillægsmandaters Fordeling har opnaaet Repræsentation i et Omraade, skønt de her har over det gennemsnitlige Stemmetal pr. Mandat, faar tildelt et Mandat i vedkommende Omraade. Bestemmelse herom findes i Lovforslagets § 44 a. Det er en Selvfølge, at den forholdsmæssige Repræsentation ikke derved maa forrykkes, og Tildelingen af de her omhandlede Tillægsmandater medfører derfor, at der til Opvejning af den Ulighed i Forholdsmæssigheden, der derved kan fremkomme, maa fordeles et yderligere Antal Tillægsmandater end først fastsat — nemlig efter det Stemmegennemsnit, som det Parti, der nu viser sig mest begunstiget, har pr. Mandat (nu altsaa Kreds- og Tillægsmandat). Denne Udligning foretages iøvrigt efter samme Regel som den første Fordeling af Tillægsmandaterne, se Forslagets § 44 b og d).

Naar disse Beregninger er foretagne, er Partiernes Tillægsmandater fordelte paa Omraaderne. Skønt det maaske var mest stemmende med Systemet at foretage Fordelingen indenfor hvert Omraade direkte paa Kandidaterne, nemlig saaledes, at et Partis Tillægsmandater i et Omraade tilfaldt den af Partiets ikke-valgte Kandidater, der i Omraadet har flest Stemmer, har man dog ønsket tilvejebragt en yderligere Spredning ud paa *Amterne*, hvorved større Lighed med den nuværende Ordning opnaas. Bestemmelserne herom findes i Forslagets § 45. Det fremgaar heraf, at man ved Fordelingen ud paa Amterne har foretrukket D'Hondts Metode anvendt paa Stemmetallene i Amterne i Stedet for at fordele paa Grundlag af urepræsenterede Stemmer; den sidstnævnte Fordelingsmaade er beregningsmæssigt set mindre heldig.

Indenfor Amterne tilfalder Tillægsmandaterne de *Kandidater*, der uden at opnaa Kredsvalg har faaet flest Stemmer.

Til Belysning af *Valglovsforslagets Virkninger* er Valget i September 1920 gen-